

Zdravý styl je na draka

Tak já tedy nevím. Někdy v létě jsem si řekla, že je na čase, abych změnila svůj životní styl. Předsevzala jsem si, že začnu žít zdravě. Vzhledem k tomu, že se v mé rodině nachází pekařství a ne zelinářství, bylo to rebelantské. Nicméně jsem se vydala na ZDRAVOU cestu životem. Až do mého příjezdu na Vysoké. Tedy konkrétně do pátečního večera. Přijela jsem plná nápadů a tvůrčího odhodlání, jak jsem si myslela. Kam se však najednou poděly? No nic, řekla jsem si a zašla pro sklenku dobrého červeného. Jedna mi neuškodí. A ejhle, psavá jiskra dorazila. Ale počítač se rozhodl mě trochu poškádlit. Se zmizelými řádky zmizel i náboj z červeného. Následovala další cesta se stejným cílem. A na přivítanou přibyla ještě topinka s tataráčkem. No dobře, jeden večer jsem trochu uklouzla. Sobota vše změní!

Ranní káva, dostatek vody (toho jednoho alžíra nebudu počítat), střidmý oběd, lehká procházka. Ta kapka vodky na zdar přehlídky? Drobnost! Zvládám to skvěle, pochválila jsem se a šla vítat soubory. A najednou mám v ruce kelímek s burčákem. To je přece jen šíáva z těch skvělých boleradických hroznů! Ježíši, západočeská becherovka.

Prchla jsem do bezpečí redakce. Tam ale u počítače sedí můj kolega se sklenkou bílého. Je taky tak dobré jako to červené, vyzvídám. Ochutnej, dí kolega. Ach jo. A to mě ještě čeká večere, večírek s tradičním přípitkem a těmi skvělými mrňavými dortičky...

pondělí 16. října 2006

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Žlutice	
14:00	příjezd Valašská Bystřice	
14:30	vítání Valašská Bystřice	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Valašská Bystřice	před divadlem
16:00	Malované na skle	velký sál
16:30		
17:00	Pyšely	
19:30	Malované na skle	velký sál
20:00		
20:30	Pyšely	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XXXVII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Jarda Vondruška. Náklad 220 ks. Cena 6 Kč.

Právě čtete

číslo 2.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVII.

Neděle 15. října 2006

Dnes

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Boleradice	malý sál
14:00	příjezd Pyšely	
14:30	vítání Pyšely	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Pyšely	před divadlem
16:00	Rejžák z Prahy	velký sál
16:30		
17:00	Žlutice	
19:30	Rejžák z Prahy	velký sál
20:00		
20:30	Žlutice	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice

Zvonokosy

Soubor si zvolil dramaturgickou adaptaci románu francouzského prozaika Gabriela Chevalliera Zvonokosy, která vznikla na počátku osmdesátých let. Scénárista Petr Markov a skladatel Jindřich Brabec dali próze muzikálovou podobu. Soubor vykonal záslužnou práci, když rozvláčný text převedl do současného, daleko lapidárnějšího jazyka. Také redukce postav neoslabila vyznění dramatických situací. Otázkou pouze zůstává, jestli není škoda, že se do škrtnutí dostala kratičká závěrečná scéna mladé dvojice Růženky a Standy. Jejich příběh totiž tvoří významnou dějovou linii a chybí mu tečka. Důležitá je i otázka, kterou

si kladou: jestli jednou budou takoví jako jejich současníci.

Dramaturgická volba souboru je šťastná, protože text má dnes větší aktuálnost, než měl v osmdesátých letech. Jde zejména o malicherné předvolební zápolení, ve kterém nejde o program, ale o zviditelnění se před veřejností. Absurdnost předvolebního boje vyvolává asociace s tím, co dnes prožíváme. Městečko Zvonokosy ale nežije jen politikou. Nejde o satirickou komedii, ale o komedii se satirickými rysy. Atmosféra městečka má v sobě i mnoho šarmu, vitality a smyslnosti (nezapřete se francouzský autor románu). Živočišnost je stavěna do kontrastu s pokryteckou upjatostí. A přes malichernost společenských i osobních válek jsou postavy ve své intelektuální a lidské hodnotě odlišeny.

A právě v detailnějším zpracování osobitosti jednotlivých postav jsou ještě určité rezervy inscenace (např. postavy Kulíška, Adela a Jd z Kratihájů, faráře Calaby). Režisérka Alena Chalupová zapojila do inscenace celý soubor (a to je

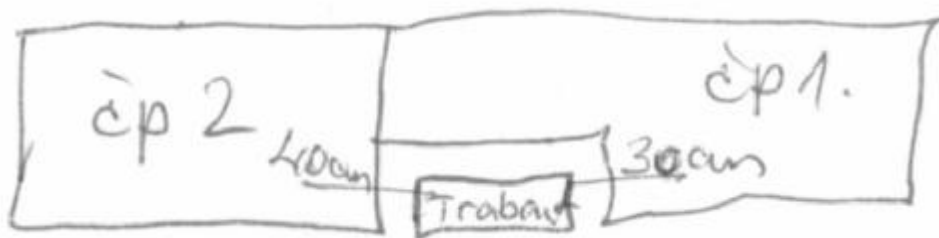
Partneři XXXVII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

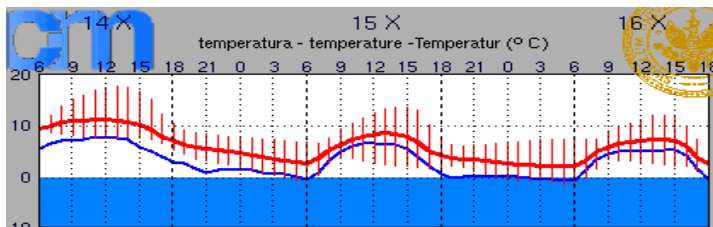

Prosba na ochotné ochotníky

Starosta spolku Krakonoš, jsa v časové tísní, zaparkoval svého Trabanta tak nešťastně, že svépomocí ani s pomocí motoru nemůže z parkoviště vyjet. Svolává proto ochotné ochotníky na 11 hodin 46 minut na brigádu. Situační plán připojen. Heslo: „Tráboš“.

Předpověď počasí na neděli:

Jak to tak vypadá, babí léto se vzpírá opustit svůj čas a i když teploty budou klesat a postupně se zatáhne, ještě si chvíli užijeme sluníčka

chvályhodně), ale jako by se spolehla na to, co herci přinesou sami. Představení plyne vkusně, ovšem když chybí herecká invence, působí nevýrazně, až sterilně. Nejlépe působí scény, ve kterých je využita přirozená vitalita Stanislava Svobody jako Ferdý Čupra, Bořivoje Veselého jako Bohdana Macaráta a pana Korába jako Bartoloměje Pěšinky. Poněkud po česku je vyjádřena smyslnost obou soupeřících paniček v podání Lucie Káňové a Ilony Pelikánové. Přesto, že mají ve Zbyňkovi Háberovi znamenitého partnera, hrají spíše temperament než erotické okouzlení. Dlužno říct, že jim v sexuálním rozletu vůbec nepomáhá kostým. Důležitá je postava Eulálie Čubíkové, která je označována jako zakyslá stará paní, ale zloba její představitelky Ivy

Hrabcové jako by nevyrůstala z až chorobné závesti osamoceního člověka. K pozitivům inscenace se řadí Vejvančického Vinček, protože ne forzíruje obecně bláznov-

ství, ale hraje konkrétní vztah k lidem.

Silou inscenace je muzikálnost souboru. Zpěvní čísla vycházejí dobře. Režisérka by se ale ještě mohla zamyslet nad závěrečným zpěvem nad mrtvým Vinčkem. Nejde o obecný smutek. Nejde o zamýšlení nad vlastním životem?

Marie Caltová

Amatérský, ale milý

Odpoledne

Před

Jdete teď právě do divadla?

Ano.

Co čekáte od představení s názvem Zvonokosy?

Nějakou veselohru.

Něco pozitivního.

Ženský to četly a říkaly, že je to veselá a pěkná. A mluvilo se o záchodě.

Já to znám, to je starý dílo. Jdeme se na to kouknout, v jakém podání to bude. Byla jsem na tom v Karlíně. Teda v Karlíně, ten se otevíral včera. A hrála v tom Molavcová.

Ještě jsem o tom neslyšel.

Očekáváme zábavu, legraci.

Těšíte se na divadlo?

Ano, protože znám knihu. Báječná, vtipná.

Jak se vám líbí rekonstrukce divadla?

Ještě jsme se moc nedívali.

Máte pěkné divadlo, protože v Semilech nic nepostavili.

Nádherné to je. Je vidět, že divadelníci ve Vysokém se činějí.

O přestávce

Jak myslíte, že to dopadne se záchodkem?

Myslím, že přežije.

Nezrušej ho.

No nevíme, uvidíme. To byste měli pustit semilskému starostovi, teďka uvažují, kde udělají záchodky.

Jaká postava se vám zatím líbí herecky?

Velice se mi líbí pan učitel.

Ženské obsazení.

Která postava se ti nelíbí?

Pokojská.

Co se vám líbí nejvíc?

Všechno. Písničky.

Jak se vám sedí?

Vadí mi, že sedíme tak vzadu.

Sedačky jsou moc u sebe, i když jsme hubený, tak se tam nevejdeme.

Po

Jak se vám líbilo celkově divadlo?

Je to milý, i když amatérský.

Supr.

Líbily se mi ty dvě soupeřky. Nejlepší scéna byla jejich zpomalená bitka.

Bylo to senzační.

Co byste na představení změnila?

Ubrala dvě řady.

Nicolka (a Kačenka)

Tyl šel do Zákup

„Před šesti lety se šest organizací sdružujících amatérské divadelníky dohodlo, že bude udělovat těm zvláště zasloužilým ochotníkům to nejvyšší ocenění, jímž bude Zlatý Tyl,“ vysvětlil na včerejším zahajovacím slavnostním večeru tajemník letošní poroty Dušan Zakopal. Podle jeho slov i letos zasedala komise složená ze zástupců jednotlivých organizací a zamýšlela se nad návrhem SČDO. Ten byl nakonec odsouhlasen a včera večer byl další Zlatý Tyl předán svému novému majiteli. Tím se stal Mgr. Jiří Šimek.

„Podle mých informací začal koketovat s divadlem již za svých gymnaziálních let. Po ukončení stu-

dia nastoupil jako kantor do Zákup a tam se v šestadvaceti letech stal principálem zdejšího divadelního souboru Havlíček,“ řekl o vyznamenaném Dušan Zakopal. Podle jeho slov tím principálem byl Jiří Šimek celé dvě desítky let a nedávno oslavil kulatou padesátku v souboru, během níž byl hercem, režisérem, dramaturgem, scénografem a v několika případech i autorem uváděných kusů. Hodně se věnoval také mladému, nastupujícímu hereckému potěru.

„Děkuji všem, že ač nejsem TEN skvělý umělec, kterým bych podle tady řečených slov měl být, ale jen pěšák na divadelní šachovnici, přesto jsem dostal toto skvělé ocenění,“ vyjádřil slova díky oceněný zákupský divadelník. (jn)

Divadelní pakt

Na národní přehlídce Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém

nad Jizerou ustavila trojice celostátních sdružení divadelních amatérů, SČDO, VSVD a OSDO svaz s názvem Matice českých divadelníků. Tato sdružení reprezentují na 2000 členů divadelních souborů z České republiky. Posláním Matice je pre-

zentovat a společně hájit zájmy divadelních amatérů, především ve vztahu k ministerstvu kultury a jeho organizacím i do zahraničí v rámci mezinárodní asociace AITA/IATA. Matice českých divadelníků respektuje právní subjektivitu zúčastněných občanských sdružení a je otevřena dalším celostátním sdružením všech druhů a typů amatérského divadla.

Alexandr Gregar

Vážení přátelé,

vy, kdož jste pravidelnými návštěvníky přehlídky a neméně pravidelnými čtenáři našeho periodika, jste zvyklí na těchto stránkách hledat cosi o právě hrajícím souboru, konkrétně rozhovory vedené mezi předsedou SČDO Jaroslavem Vyčichlem a zástupcem souboru, budete letos asi zklamáni. Tento rok, abychom zachovali pravidlo čehosi nového a prvně uplatněného, bude všechno jinak. Každý soubor dostane čtyři stejné otázky, na něž v klidu a o samotě písemně odpoví. Tím získá naše redakce čas, aby byla schopna zachytit co nejvíce z dění v kuloárech. Souborům patří dík za jejich píli a laskavému čtenáři za shovívavé pochopení.

Všechny soubory dostanou stejné otázky a je na nich, jak co do obsahu i rozsahu se s nimi vypořádají. Zde vám předkládáme

jejich znění:

Jaký je váš vztah k Vysokému a přehlídce? Pokud jste zde prvně, liší se to, co jste slyšeli o Krakonošově divadelním podzimu od vlastní zkušenosti? Pokud jde o opakovanou návštěvu, mění se váš pohled postupem let? A vy, staří harcovníci, postrádáte něco zcela tradičního a překvapilo vás něco zcela nového?

Letos se přehlídkou jak zlatá nit vinou oslavy jubilea (26.) VOBSKOČÁKu, k nimž se váže i výstava v prostorách zdejšího muzea. Navštívili jste již onu expozici či jste snad sami byli v minulosti aktivními účastníky některého vobskočáckého představení? A jaké jsou vaše pocity (minulé i současné)?

Kultura obecně se dnes potýká s nejrůznějšími problémy, nejčastěji však těmi finančními. Jaká situace panuje ve vašem případě?

Jaké postavení má, dle vašeho názoru, v dnešní době amatérské divadlo. Jak snadno či nesnadno se vám hledají nové posily souboru? A jací vlastně jste?

DS bratří Mrštíků, Boleradice

První oslovený soubor, který zde má svou vizitku, se představil vysokým divákům již na přidáných představeních v pátek. Je jím Divadelní soubor bratří Mrštíků z Boleradice.

K Vysokému mají podle svých slov vztah veskrze kladný. Nejsou zde rozhodně poprvé, a určitě ne naposledy. „Stále sem rádi jezdíme, vše máte perfektně připraveno, nic nepostrádáme,“ sdělují lakonicky Boleradičtí, kteří jsou hlavními dodavateli skvělého vína, jež si zde můžete koupit.

„Výstava k výročí Vobskočáku je příjemným ohlédnutím zpět. Při pohledu na archívni fotografie se setkáváme s lidmi, které máme ve Vysokém rádi,“ shrnují svůj vztah k prvnímu korupčnímu spolku v Čechách soutěžící z jižní Moravy.

Všichni asi narážíme na jednu jedinou zakletou větu, že vše je o penězích. Dnes je taková módní novinařská otázka, kolik to stálo, či kolik přesně kdo dostal a od koho. I DS bratří Mrštíků se potýká s podobnými problémy. „Finanční situace není ideální, ale díky sponzorům a dotaci se nám daří udržet soubor v chodu,“ přiznávají Boleradičtí.

Dalším úskalím někdy

bývá doplnit hereckou základnu. Nejčastějším důvodem je naprostý nedostatek času. Ne tak na jižní Moravě: „Díky tradicím máme stále dost zájemců o hraní v souboru. Amatérské divadlo v našem kraji patří k neopomenutelnému základu vlastní kultury. Není to jenom hraní divadla, ale i přínos pro celý kulturní život,“ uzavírají náš dotazník sympatičtí ochotníci z kraje jiskrného vína. (red)

Jsou druzí

„Boleradické vítám v našem městě a divadle velmi ráda. Tento soubor je po nás druhý v republice, který hraje ve vlastním divadle,“ konstatovala včera s úsměvem Svatava Hejralová při vítání DS bratří Mrštíků Boleradice na schodech divadla Krakonoš. Vzápětí však kajícně přiznala, že ještě neměla příležitost boleradické divadlo

Inu ano!

*Nevěřicně oči kouším,
To snad pravda není –
Krakonošův hlas nás láká
Ke kufrů sbalení.
Neustává vyvolávat,
Že je již čas dán,
Kdy je každý divadelník
Do hor povolán.*

*Milí zlatí – je to tady –
Zas se slezeme!
Autem, kolem, autobusem
Těla svezeme!
Pod oblaka – na Vysoké
Tak, jak to má být –
A žádný z nás – je to jisté –
Nesmí dopustit -*

*Že by chyběl, že by nebyl,
Že by promeškal.
Vždyť přijedou z Boleradice
Zbořit pisoár.
A pak další – týden celý
Divadla je ráj!
A nás všechny „doma“ vítá
Krakonošův kraj!*

Jiří Hlávka

Jen tři věty

Novým sponzorským partnerem vysoké přehlídky je firma Metrostav. Jak řekla předsedkyně Ob-

čanského sdružení Větrov Svatka Hejralová, jednání s touto firmou bylo jejím nejkratším a během deseti minut hovoru s ing. Petráněm řekla pouze krátké tři věty. Což je, jak jistě vy, kdož Svatku znáte, téměř nemožné.

Ing. Petráně se dostavil i na veřejší slavnostní společenské setkání, ačkoliv kvůli účasti musel zrušit svou přítomnost na soutěži krásy. Do Vysokého, jak sám řekl, přivezl dvě zprávy. Špatnou a dobrou. „Ta špatná je, že ani v budoucnu nebude ve Vysokém metro. A ta lepší,“ dodal s potutelným úsměvem, „zní, že Metrostav se ve Vysokém pokusí zůstat po několik dalších let i bez metra.“ (jn)

Zcela mimořádně a v mimořádnou dobu se na přehlídce objevilo loutkové představení. Domácí soubor uvedl pohádku Bezhlavý rytíř.

Bezpečná pojistka

Novou omítku divadla neopomněl zmínit ve své zdravici i Pánhor Krakonoš. Těsně, než mu starosta Vysokého nad Jizerou Jin-

dřich Matura předal na týden práva nad městem spolu s klíčem od jeho bran, pochválil si horský vládce, jak se nám to „baračiště“ pěkně vybarvilo.

Jindřich Matura se příliš nezdráhal udělat si týdenní prázdniny a oddychnout si od řízení horského městečka tím, že své povinnosti přenesl na bed-

ra někoho jiného. A šel ještě dál. Rozhodl se, že všechny pořadatele, herce i návštěvníky divadla pojistí. A že nic nenechal společně se svými kolegy z radnice náhodě, o tom přesvědčil předsedkyni Občanského

sdružení Větrov, Svatku Hejralovou, před mnoha svědky.

„Vybírali jsme dlouho, ale nakonec jsme se rozhodli pro pojistku vysokého napětí. Ta by měla vydržet hodně,“ předal obřadně dar města divadelníkům vysoký starosta.

(jn)

navštívit. Přesto ale doufá, že se jí to určitě brzy podaří.

Jaroslav Vyčichlo přivítal moravské divadelníky za SČDO. „Vlastně jsme letos poprvé jedinými vyhlášovatelí Krakonošova divadelního podzimu a já věřím, že se tento fakt na průběhu přehlídky nijak neodrazí,“ konstatoval.

A protože vítanými byli herci z Jižní Moravy, jak asi mohlo celé vítání končit. Samozřejmě Bolardičtí obdarovávali přítomné šťavnatými plody, jež rodí jejich úrodný kraj. A to jak ve skupenství takřikajíc tuhém, tak i tekutém. Drobné hrozny tří barev byly neskutečně lahodné, červená jablíčka neskutečně sladká a mladý burčák neskutečně nepokojný. Posledně jmenovanou dobrotu jsem pro jistotu pouze opatrně ochutnal. Přece jen stránky Větrníku byly ještě úplně prázdné.

(jn)

Žlutá je barva tohoto roku

Všimli jste si, jak se na vás ze zdí i přehlídkových plakátů smějí zlatá sluníčka? Barvou letošního ročníku divadelní přehlídky je prostě žlutá. I příroda se rozhodla, že bude Vysokým fandit zlatými slunečními paprsky. Přehlídkové barvy si vzal za své i soubor, který byl včera před divadlem přivítán jako druhý. Ten byl tak říkajíc žlutý

hned několikanásobně. Nejenže přijel ve žlutých tričkách, ale navíc se jmenuje DS Žlutíčan a přijel ze Žlutic.

Svatka se vyznala ze své osobní náklonnosti k vítanému souboru a přiznala, že je častým návštěvníkem jejich přehlídek, na nichž oceňuje právě onu pohodu a klid.

Západočech Jaroslav Vyčichlo stylově přivítal soubor přijíždějící ze západních Čech „u nás“ na severu ve Vysokém.

Žlutíčtí byli ve své odpovědi téměř telegrafičtí. Prohlásili, že i u nich žijí jen lidé a že všichni žijí pěkně. Mají prý pěkná města, pěkná auta a zvláště pěkné přechody. A to pro muže, ženy i děti. Pěkně se u nich v obchodech platí evropskou měnou a někteří muži nosí domů pěkné výplaty. A ve výčtu pěkností pokračovali, až dorazili k pěkným vzorkům na „košť“. Těmi byly becherovka a karlovarské oplatky. Po požití obého pěkně dohromady muselo být všem dotýčným opravdu PĚKNĚ.

(jn)

Oni měli rádi srandu!

Opět jsme se, jako již tradičně, sešli mezi náhrobky, abychom společně vzpomněli na všechny divadelníky, kteří se na tu lidskou komedii dívají už jen shora. Snad tím, že po letech sychravých a větrných rán již od rána na Vysoké slunce. pohlíželo širokým úsměvem, se změnila i nálada všech těch, kteří přišli zavzpomínat. V jejich hlavách se začaly vynořovat samé veselé historky, které s těmi, kdož odešli, zažili, a místem posledního odpočinku se rozeznělo drobnými trylky smíchu.

„A tak to má určitě být,“ řekla společně s mými myšlenkami i Svatka Hejralová. „Vždyť oni měli legraci rádi. My všichni přece víme, jak nám chybí,“ dodala a spolu s ostatními položila svou kytíčku a

vyvolala své vzpomínky.

(jn)

13.14.15

Nebojte se, nehodlám na vás

vyrukovat s nějakým číselným kódem, teprve jehož správné rozluštění by umožnilo číst náš skvělý Větrník. Jde o zcela reálný údaj v nereálném čase. Ona hodina totiž odbije přesně v tu chvíli, kdy ji ohlásí současný prezident VOBSKOČÁKu, jímž je Jiří Pošepný.

Hodina H nastala a členové zmíněné organizace i její sympatizanti se odebrali za rybného zpěvu do prostor vysockého muzea. A zde se na starých dřevěných schodech začala odehrávat historická událost. Přítomní si slavnostně připomněli jubileum slavného spolku, jenž vznikl před šestadvaceti lety

právě zde ve Vysokém. Před branou do podkrovní výstavní síně, kde se skrývá dvacet šest let jubilej-

ní vobskočácké práce, každého jednotlivce prezident spolku Pošepný přivítal a obětavě upozornil na dva nebezpečné schůdky s rozdílnou výškou.

Tiskový mluvčí korupčního spolku Jiří Hlávka vykřikl do prostoru výzvu: „Ať se sranda a humor navrátí, jinak se život zkrátí“.

V expozici najdete nejen zakládající listinu, stanovy či přehlídku všech pěti dosavadních hlav spolku s jejich relikviemi, ale i mnohé zajímavosti, jako je například jediný dopitý půllitr piva prof. Jana Císaře a jeho poslední vysocké vajgly, velké množství fotografií mapujících představení či taneční produkce Vobskočáku. Součástí výstavy je také zlatý poklad, nevěrná kopie věrného spolkového razítka a další zajímavosti.

Všichni, kdož se zúčastnili včerejší vernisáže, byli i náležitě a přesně v duchu Vobskočáku obslouženi. Z tácku s arašidy si každý směl vzít pouze a jenom jeden kus, z dalšího pak byla nabídnuta sklenka s částí spolkového (rovná se rumového) pokladu.

Jediné, co se mi snad zdálo trochu víc než jen zajímavé, bylo, že zmiňovaný rum by měl být barvy spíše zlatavé. Že by lety zráni bledl? A to až úplně do běla? Nebo snad Vobskočáci ten pravý „Tuzemák“ vyměnili za kubánský?

Tak to tedy opravdu netuším, nicméně výstava k jubileu je skutečně povedená. Nevěříte? Tak neleněte a navštivte podkrovní výstavní síň vysockého muzea.

(jn)